

Πειραιώς Σεραφείμ: Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή αποτελεί πρόσκληση για συνοδοιπορία με τον ίδιο τον Χριστό

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Σε κλίμα κατάνυξης τελέστηκε χθες, Κυριακή 22 Φεβρουαρίου 2026 η Ακολουθία του Α΄ Κατανυκτικού Εσπερινού - «Εσπερινός της Συγγνώμης» - στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ, ο οποίος κήρυξε και το Θείο Λόγο.

Ο Σεβασμιώτατος, αναπτύσσοντας το νόημα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής

έκανε λόγο για μία «περίοδο στοχασμού και περισυλλογής» και για «ευκαιρία αποκοπής από τη διάσπαση του νου και απαλλαγής από το άγχος της καθημερινότητας». «Κυρίως, όμως, αποτελεί πρόσκληση για συνοδοιπορία με τον ίδιο τον Χριστό στην πορεία Του προς το Πάθος και την Ανάσταση», με τελικό σκοπό τη «μετάνοια ως βίωση ενός διαφορετικού τρόπου ζωής», πρόσθεσε.

Ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκε ιδιαίτερα στο μυστήριο της σχέσεως Χριστού και Εκκλησίας. «Στην ευλογημένη αυτή περίοδο, καλούμεθα να βιώσουμε και πάλι το μυστήριο Χριστός και Εκκλησία», είπε χαρακτηριστικά, σημειώνοντας πως ο Χριστός, ως Θεάνθρωπος και νέος Αδάμ, προσέλαβε ολόκληρη την ανθρώπινη φύση και την ένωσε με τη θεότητα, ώστε μέσα στην Εκκλησία να ανακαινιστεί ο άνθρωπος και να καταστεί μέλος του Σώματός Του.

Τόνισε πως η Εκκλησία παρουσιάστηκε ως ζωντανή εικόνα της Αγίας Τριάδος, κοινότητα προσώπων που ενώνονται χωρίς να καταργείται η προσωπικότητα του καθενός, αλλά αντιθέτως επιβεβαιώνεται και ολοκληρώνεται μέσα στην αγάπη.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στη Θεία Ευχαριστία, ως το κορυφαίο γεγονός της ενότητας που υπάρχει εντός του σώματος της Εκκλησίας, σημειώνοντας ότι στη Θεία Λειτουργία ο Χριστός προσφέρεται ως Σώμα και Αίμα, καθιστώντας τους πιστούς «σύσσωμους και σύναιμους» μαζί Του, αλλά και μεταξύ τους. «Ο Μυστικός Δείπνος συνεχίζεται ανεπανάληπτα, επαναλαμβανόμενος σε κάθε Λειτουργία. Δίδεται ο Χριστός σε εμάς σε κάθε Λειτουργία με προσιτό τρόπο», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας παράλληλα πως με τον τρόπο αυτό η Εκκλησία δεν αποτελεί απλώς έναν θρησκευτικό οργανισμό, αλλά το ίδιο το Σώμα του Χριστού που ζει και ενεργεί μέσα στην ιστορία.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι η πνευματική ζωή δεν είναι ατομική υπόθεση, αλλά εκκλησιαστική εμπειρία και πως η σχέση μας με τον Θεό συνδέεται άρρηκτα με τη σχέση μας προς τον συνάνθρωπο. Κάθε μνησικακία, κατάκριση ή απόρριψη του άλλου πληγώνει την ενότητα της Εκκλησίας και εμποδίζει την προσευχή. Η αληθινή μετένοια εκφράζεται ως άνοιγμα της καρδιάς, συγχώρηση και έμπρακτη αγάπη. «Ταυτίζομαι με τον Χριστό την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, γιατί ο Χριστός ταυτίστηκε με εμάς. Και όχι για να μας εκμηδενίσει, αλλά για να μας καταξιώσει. Έτσι όλοι ταυτιζόμαστε με τον Χριστό και ο Χριστός είναι η ταυτότητά μας», είπε.

Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα, ο Σεβασμιώτατος, ανέφερε την ευαγγελική

διήγηση του Λουκά και του Κλεόπα στην πορεία τους προς Εμμαούς, οι οποίοι αναγνώρισαν τον Αναστημένο Χριστό “έν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου”. Η καρδιά, τόνισε, προηγείται πολλές φορές της διανοίας στην πορεία προς τον Θεό, καθώς όταν ανοίγει, ο άνθρωπος μπορεί να βιώσει τη θεία παρουσία και να μεταμορφωθεί εσωτερικά.

«Η καρδιά τους» «πίστεψε πριν από το νου τους. Το μυαλό, όσο και αν είναι εύστροφο, καθυστερεί. Ο σημερινός άνθρωπος είναι εγκεφαλικός και νομίζει ότι έχει τα πάντα από τη γνώση την ορθολογιστική. Βεβαίως, η γνώση δεν είναι κακή. Είναι δώρον του Θεού, αλλά όλος ο άνθρωπος πρέπει να γνωρίσει τον Θεό», ή ακριβέστερα «όπως λέει ο Απόστολος Παύλος, να μας γνωρίσει ο Κύριος στο πλησίασμα προς Αυτόν», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, αναφέρθηκε στον ασκητικό αγώνα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής (νηστεία, προσευχή, ταπείνωση) τονίζοντας ότι δεν αποτελεί αυτοσκοπό, αλλά προετοιμασία για τη μετοχή στη χάρη του Αγίου Πνεύματος και στη λειτουργική ζωή της Εκκλησίας. Σημείωσε πως είτε στον μοναχισμό είτε στον γάμο και την οικογενειακή ζωή, κάθε μορφή χριστιανικής υπάρξεως μπορεί να γίνει οδός αγιασμού, όταν βιώνεται ως προσφορά και διακονία εντός του εκκλησιαστικού σώματος.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε επίσης στη σημασία της ταπεινώσεως ως θεμελίου της πνευματικής προόδου, επισημαίνοντας ότι η αληθινή δύναμη του πιστού βρίσκεται στην αυτομεμψία και στην εμπιστοσύνη στο έλεος του Θεού. «Ταπεινούμενοι δεν έχουμε να χάσουμε τίποτα το θεοειδές, τίποτα το άξιο να ζήσει στην αιωνιότητα», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος υπογραμμίζοντας παράλληλα πως θα «πρέπει να πεθάνει ο παλαιός άνθρωπος για να γίνει χριστιανός ο νέος άνθρωπος» ο οποίος, παρά τις πτώσεις του, καλείται να σηκώνεται και να συνεχίζει τον αγώνα με ελπίδα.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος, αναφέροντας πως «αυτή η σταυροαναστάσιμη πορεία της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής μας καλεί στον δρόμο της χάριτος», ευχήθηκε σε όλους «καλή και Αγία Τεσσαρακοστή» και «καλό στάδιο».

Διαβάστε την Ποιμαντορική Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου για την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή [ΕΔΩ](#).

Δείτε φωτογραφικό υλικό από τον Κατανυκτικό Εσπερινό [ΕΔΩ](#).